

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 674/2013-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti T., a. s., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou L., advokátska kancelária, s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. M. L., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob 393/2010-1083 z 2. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti T., a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. októbra 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti T., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej obchodnou spoločnosťou L., advokátska kancelária, s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. M. L., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 21 Cob 393/2010-1083 z 2. októbra 2012 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

Sťažovateľka sa sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. marca 2013 domáhala vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 os. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu. Konanie je ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 10723/2013. Rozsudok krajského súdu napadla sťažovateľka dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením č. k. 3 Obdo 13/2013-117 z 18. júna 2013 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza: *«... nakoľko Sťažnosť zo dňa 04. 03. 2013 proti porušovaniu základných práv a slobôd porušovateľom – Krajským súdom v Trnave, sa považuje za prípustnú až po Rozhodnutí dovolacieho súdu o Dovolaní, s prihliadnutím na skutočnosť že Najvyšší súd SR rozhodol o Dovolaní Uznesením zo dňa 18. 06. 2013... s prihliadnutím na skutočnosť, že „... je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní“, nie je s istotou zrejmé, či po prijatí Rozhodnutia o dovolaní bude Ústavný súd SR pokračovať v konaní RVP 10723/2013 o Sťažnosti zo dňa 04. 03. 2013 alebo ju z dôvodu jej podania pred Rozhodnutím o dovolaní odmietne a iba pre prípad, ak by Ústavný súd SR Sťažnosť zo dňa 04. 03. 2013 odmietol ako neprípustnú pre jej predčasnosť, z dôvodu prvotnej opatrnosti podáva Sťažovateľ túto SŤAŽNOSŤ (obsahovo totožnú so Sťažnosťou zo dňa 04. 03. 2013) ako nové podanie uskutočnené v zákonnej lehote po nadobudnutí právoplatnosti Rozhodnutia dovolacieho súdu o Dovolaní...»*

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka uvádza skutočnosti, ktorými odôvodňuje porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo Sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na zachovanie rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cob/393/2010 a jeho Rozsudkom č. k. 21 Cob/393/2010-1083 zo dňa 02. 10. 2012, porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/393/2010-1083, zo dňa 02. 10. 2012 sa zrušuje, a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške v akej budú vyčíslené, ktorú je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu – L., advokátska kancelária, s. r. o. do 15 dní odo dňa právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné

návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných a iných práv rozsudkom krajského súdu.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Sťažovateľka podala 4. marca 2013 ústavnému súdu sťažnosť, ktorou navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo Sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na zachovanie rovnosti účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Cob/393/2010 a jeho Rozsudkom č. k. 21 Cob/393/2010-1083 zo dňa 02. 10. 2012, porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/393/2010-1083, zo dňa 02. 10. 2012 zrušuje, a vec sa vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške v akej budú vyčíslené, ktorú je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu – L., advokátska kancelária, s. r. o. do 15 dní odo dňa právoplatnosti nálezu.“

Súčasne s podaním sťažnosti podala najvyššiemu súdu proti rozsudku krajského súdu dovolanie. Vec je ústavným súdom vedená pod sp. zn. Rvp 10723/2013 a ku dňu podania sťažnosti o nej ústavný súd nerozhodol. O dovolaní sťažovateľky proti rozsudku krajského súdu rozhodol najvyšší súd uznesením č. k. 3 Obdo 13/2013-117 z 18. júna 2013.

Porovnaním sťažnosti sťažovateľky vedenej pod sp. zn. Rvp 10723/2013 a sťažnosti, o ktorej rozhoduje ústavný súd týmto uznesením, je zrejmé, že ide o tú istú vec.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Ústavný súd v závere dodáva, že pri rozhodovaní o sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 10723/2013 bude prihliadať na tú skutočnosť, že najvyšší súd o dovolaní sťažovateľky proti rozsudku krajského súdu už rozhodol.

Pretože sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších jej návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013